

Setembre 2014

«Acolliu-vos els uns als altres, tal com el Crist us ha acollit, per a glòria de Déu» (Rm 15,7).

«Acolliu-vos els uns als altres, tal com el Crist us ha acollit, per a glòria de Déu» (Rm 15,7).

Aquestes paraules són una de les recomanacions finals dirigides per sant Pau en la seva carta als cristians de Roma. Aquesta comunitat, el mateix que tantes d'altres repartides en el món grecoromà, estaven formades per creients que provenien en part del paganisme i en part del judaisme, per tant amb mentalitats, formació cultural i sensibilitat espiritual molt diverses. Aquesta diversitat donava lloc a judicis, prevencions, discriminacions i intoleràncies dels uns envers els altres, que certament no es posaven d'acord amb aquella acollida recíproca que Déu s'esperava d'ells.

Per ajudar-los a superar aquestes dificultats l'apòstol no troba un mitjà més eficaç que fer-los reflexionar sobre la gràcia de la seva conversió. El fet que Jesús els hagués cridat a la fe, comunicant-los el do del seu Esperit, era la prova tangible de l'amor amb el qual Jesús els havia acollit a cada un d'ells. No obstant el seu passat i la diversitat de proveniències, Jesús els havia acollit per formar un sol cos.

«Acolliu-vos els uns als altres, tal com el Crist us ha acollit, per a glòria de Déu»

Aquestes paraules de sant Pau ens recorden un dels aspectes més commovedors de l'amor de Jesús. És l'amor amb què Jesús ha acollit sempre tothom al llarg de la seva vida, d'una manera especial als més marginats, als més necessitats, als més allunyats. És l'amor amb el qual Jesús ha ofert a tothom la seva esperança, la seva confiança, la seva amistat, enderrocant una a una totes les barreres que l'orgull i l'egoisme humà havien erigit en la societat del seu temps. Jesús ha estat la manifestació de l'amor plenament acollidor del Pare celestial cap a cadascun de nosaltres i de l'amor que, com a conseqüència, nosaltres hem de tenir els uns als altres. Aquesta és la primera voluntat del Pare sobre nosaltres; per la qual cosa no podem retornar al Pare una glòria més gran de la que li retornem quan cerquem d'acollir-nos els uns als altres de la mateixa manera que Jesús ens ha acollit a nosaltres.

«Acolliu-vos els uns als altres, tal com el Crist us ha acollit, per a glòria de Déu»

Com viurem llavors la Paraula de vida d'aquest mes? La mateixa reclama la nostra atenció sobre un dels aspectes del nostre egoisme més freqüents i, diguem-ho també, més difícil de superar: la tendència a aïllar-nos, a discriminar, a marginar, a excloure l'altre en tant que és diferent de nosaltres i podria pertorbar la nostra tranquil·litat.

Aleshores cercarem de viure aquesta Paraula de vida abans de res dintre de les nostres famílies, associacions, comunitats, grups de treball, eliminant en nosaltres els judicis, les discriminacions, les prevencions, els ressentiments, les intoleràncies cap aquest o aquell proïsme, tan fàcils i tan freqüents, que tan refreden i comprometen les relacions humanes, impeding i ofuscant l'amor recíproc. I, a més, en la vida social en general, proposant-nos testimoniar l'amor acollidor de Jesús cap a qualsevol proïsme que els Senyor ens posi al costat, especialment aquells que l'egoisme social tendeix més fàcilment a excloure o marginar.

L'acollir l'altre, el diferent de nosaltres, està a la base de l'amor cristià. És el punt de partida, el primer graó per a la construcció d'aquella civilització de l'amor, d'aquella cultura de comunió, a la qual Jesús ens crida sobretot avui.

Chiara Lubich

Escrit original de setembre 2002